

خاتمه خوی ایرانیان
در دهه اخیر

نویسنده:

داود علی بابایی

خلق و خوی ایرانیان در سه دهه‌ی اخیر - داود علی بابایی

- تهران - امید فردا - ۱۳۹۶

978-964-5731-82-1

شابک :

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا

، ضوع : داستان‌های کوتاه فارسی

رده‌دانش کنگره : ۱۳۹۶ء ۶۵/۹۸

د. پندت سی : ۹۵۵/۰۰۴۴

ش. ر. شناسه ملی : ۴۸۳۵۴۰۴

انتشار : امید فردا
خلق و خوی ایرانیان در سه دهه‌ی اخیر

داود علی بابایی

چاپ سوم : ۷۹۸

شمارگان : ۱۲۰۰ نسخه

قیمت : ۲۲۰۰۰ تومان

نشانی : تهران - میدان انقلاب - ابتدای خ آزادی - ابتدای جمال

جنوبی - کوچه دانشور - پلاک ۲ - واحد ۵

تلفکس : ۹۶۹۱۷۴۴۹ - ۶۶۹۱۳۵۶۸ - ۹۳۶۹۹۳۲۸۶۶

info@omidefarda.net

www.omidefarda.net

فهرست مطالب

۱۱	به بهانه یشگفتار
۲۱	ره گرایی و خلقیات کنونی مردم
۲۴	قسم نوران فراتر رایج مردم شده است
۳۷	فرض گرفتن معنای باد برای مردم
۴۰	رشاء و ارتقاء صفات رایی روز مردم
۴۲	سیاست بازی و عوام فریب فرهنگ رایج روز
۴۵	خلق و خوبی رانندگی ما ایرانیان
۴۸	در جامعه کنونی احترام متقابل از بین آنها است
۵۲	مردم ما فقط تماشاگرند نه کنشگر
۵۴	نخبه گرانی آفت جامعه کنونی ایران
۵۷	چرا مردم ایران به تعهداتی مالی خود پایبند نیستند
۶۰	شهرنشینی و خلق و خوبی جامعه کنونی
۶۳	مردم خیز و خلق و خوبی ایرانی
۶۶	مشارکت مردم ایران در ابعاد مختلف و خلف و عده
۶۸	خلق و خوبی ایران در دید و بازدید غیر حضوری
۷۰	سوگواری‌های غیر حضوری در بین ما ایرانیان

چرا نسل امروز آداب و رسوم غذا خوردن را به یاد فراموشی سپرده‌اند ..	۷۲
آموزش و دانش در دوران کنونی در ایران چگونه است ..	۷۴
فراموشی ایرانیان درباره مطالعه کتاب کاغذی ..	۷۷
خلق و خوی کارمندی در جامعه عوض شده است ..	۷۹
احترام گذاشتن به افراد مسن در معابر عمومی ..	۸۲
فرهاد مل نشینی و پشت میز نشینی معضل حاد اجتماعی ..	۸۵
چرا جامعه و جوانان افسرده شده‌اند ..	۸۸
توقعتات بی خد و خسرو دختران و پسران ..	۹۲
فضای مجازی و تازه زدن ازشها ..	۹۴
اس ام اس یا پیامک - ریس یا تحسین ..	۹۶
دور دور کردن با ماشین‌های بدلهای خلاف خلق و خوی ایرانیان ..	۹۸
چرا جامعه ما غش در معامله می‌کند ..	۱۰۰
بکار بردن کلمات فرنگی خلاف خلق و خوی ایرانی ..	۱۰۳
خود محوری جای کار گروهی را گرفته است ..	۱۰۶
خود بینی و خود خواهی خلاف خلق و خوی ایرانی ..	۱۰۸
گدایی و تکدی گری معضل حاد اجتماعی ..	۱۱۰
در کشور چرا خط فقر و زیر خط فقر وجود دارد ..	۱۱
چرا جوانان ما شورشی و سرکش شده‌اند ..	۱۱۴
چرا کارگزاران نظام خود را برتر از دیگران می‌دانند ..	۱۱۷
املاک نجومی شهرداری خلاف خلق و خوی ایرانی ..	۱۱۹
آیا حقوق‌های نجومی مغایرت با خلق و خوی ایرانی داشت ..	۱۴۰

۱۴۳.....	چرا جوانان ما لباس‌های غربی می‌پوشند
۱۴۶.....	چرا برخی از تهیه کنندگان فیلم‌ها تو زرد از کار در آمدند
۱۴۸.....	چرا در جامعه افراد خلافکار دستگیر نمی‌شوند
۱۵۰.....	چرا برخی افراد متمول تظاهر به فقر و نداری می‌کنند
۱۵۲.....	نأسیس دانشگاه آزاد و آوردن افت تحصیلی در آموزش عالی
۱۵۴.....	پیدا شدن طبقه متوسط در جامعه کنونی ایران
۱۵۶.....	خیانت رامانت فرهنگ رایج روز
۱۵۸.....	چرا مردم نسبت به آینده بدینین هستند
۱۶۰.....	چرا بی‌تلری اسماعییین مردم رونق یافته است
۱۶۲.....	چرا نظام قضایی در ایران ناکارآمد می‌باشد
۱۶۴.....	چرا مردم ایران امنیت روانه و اجتماعی ندارند
۱۶۶.....	مردم ایران از نظر اخلاقی مومی چگونه می‌باشند
۱۶۸.....	چرا فساد و تقلب علمی در جامعه فیاض است
۱۷۰.....	چرا مردم در موارد مختلف سوء مصرف دارند
۱۷۲.....	کالایی شدن علم و به محاق رفتن عدالت سوزانی
۱۷۴.....	مشکلات ناشی از سبک زندگی جدید
۱۷۶.....	چالش‌های توسعه گردشگری و پیامدهای آن
۱۷۸.....	معضلی به نام حاشیه نشینی در شهرها
۱۸۰.....	چرا سواد رسانه‌ای ما کم است
۱۸۲.....	بحران در صندوق‌های بازنیشتگی و پیامدهای آن
۱۸۴.....	صرف ایدنولوژی و ایدنولوژی مصرف

چرا مردم عادت کرده‌اند شب‌ها بیدارند و روزها می‌خوابند.....	۱۸۶
قتل آتنا اصلاحی خلق و خوی ایرانی را دگرگون کرده است.....	۱۸۸
در جامعه کنونی ایران چرا زنان نقشی در حاکمیت ندارند.....	۱۹۰
چرا در کشور ازدواج‌ها کاهش و طلاق‌ها افزایش یافته است.....	۱۹۲
نتیجه گیری	۱۹۴

به بهانه پیشگفتار

چهارم درباره خلق و خوی مردم ایران بنویسم ولی نه خلق و خوی در این ادب باستان، نه ایران میانه و نه ایران معاصر بلکه درباره خلق و خوی این سه دهه اخیر یعنی از سال ۱۳۶۸ به بعد یعنی در ۲۷ ساله اخیر نه معاصر و مردم در رفتار، آداب و خلقيات تغيير ناگهاني کرده‌اند. معمولاً اين افلا مربوط به نسل دوم و سوم هستند و نسل چهارم را نيز تحت تغيير خريد قرار داده‌اند. بدون در نظر گرفتن خلقيات ايرانيان در دوران باستان ايران میانه و ایران معاصر نمی‌توان به بررسی خلق و خوی کنونی مردم ايران پرداخت. به همین جهت گرچه در اين موضوع سخن بسیار گفته شده است ولیکن به قول فردوسی:

سخن هرچه گویم همه گفته‌اند

بر و بوم دانش همه گشته‌اند

سخن گفته شد گفتنی هم نماند

یکی از تو خواهم یکی بر تو راند

در ایران باستان به چیز مورد مذمت ایرانیان قرار داشت و پادشاهان، بزرگان مذهبی، شاعران و نویسنده‌گان و حتی مردم طبقات دیگر جامعه یا ایگر را از دروغ گفتن، قرض دادن و گرفتن و نیز رشه دادن منع می‌کردند. هر یادت مورخ یونانی در مورد خلقيات ایرانیان جهت دروغ نگفتن و ارض نگرفتن چنین مطالبي را بيان می‌کند:

در بیست و چند قرن پیش ازین یونانیان دشمن خربه ما ایرانیان بودند و با وجود این مورخ بزرگ و آگاه آن‌ها هرسوده‌اند او را ابوالمورخین خوانده‌اند بیست و چهار قرن پیش در حق ایرانیان چنین گفته است:

«ایرانی مجاز نیست از چیزی که عملش قبیح و غیرمجاز باشد سخن براند و در نظر آن‌ها هیچ چیز شرم‌انگیزتر از دروغ گفتن

نیست. از دروغ گذشته قرض کردن هم در نزد آن‌ها به غایت زشت و مکروه است و برای این زشتی علتی که بیان می‌کنند این است که می‌گویند آدم مفروض گاهی مجبور می‌شود دروغ بگوید.»

در ایران باستان و ایران میانه و حتی ایران معاصر درباره تعارفات، که بین ایرانیان مرسوم بوده است فرنگیان بر ما ایراد کرده‌اند. ده حالی که این تعارفات قسمتی از فرهنگ و هویت ملی ایرانیان بده است در این مورد مطلب زیر قابل توجه می‌باشد و تفاوت آداب و هجاء و برحوردهای فردی را در ایران و فرنگ مورد نقد و بررسی قرار دهد.

پس معلوم می‌شود که هر قوم و ملت و هر گروهی از مردم به جهت علل و اسباب متعدد و متنوع دارای اخلاق و اطواری می‌شود که چه بسا در نزد خودش پسندیده و مقبول است. در صورتیکه مردم دیگری آن را نمی‌پسندند و آنکه بده و مکروه می‌شمارند. مثلاً آیا تقصیری بر ما ایرانیان است اگر فرنگی‌ها معمولی‌ترین تعارف‌های ما را از قبیل «جانم» و «عزیزم» و «قربانست شوم» و «تصدقت گردم» و «فدایت شوم» که مانند «شر آمی» فرانسوی‌ها و «ما بن لیبر» آلمانی‌ها در حقیقت تعارف محض است

و معنی و مفهومی ندارد به معنای تحتاللفظی آن ترجمه می‌کنند و مایه تعجب و استهزاء قرار می‌دهند. ایرانی به جای لفظ شما به رسم ادب و احترام «سرکار» و «سرکار عالی» و «جناب عالی» و «جناب مستطاب عالی» و «قربان» می‌گوید به جای «من» از طریق تحریر نسخ خود و تعظیم طرف «بنده» و «福德وی» و «داعی» و «ذره بی‌مقدار» و «رسا» و غیره استعمال می‌کند و به جای «برو»، «بفرمایید» می‌گوید و به جای «بیا»، «تشریف بیاورید» می‌نویسد. آیا این عادات و رسوم که سرتاسر لطافت و ادب است باید مورد طعن و طنز و مسخره قرار داد. فرنگ‌ها خودشان هم در سوابق ایام به همین طرز و اسلوب چیز می‌بوشند و سخن می‌رانندند و رفته رفته با توالی شهور و سنتات کار را بر خرد - هل گرفتند و نوشتن و گفتن را ساده‌تر ساختند و لابد حوادث دوران و جهان زمان ما را نیز روزی در همین راه و جاده خواهد انداخت چنان‌که امروز هم آثار و مقدمات آن آشکار و عیان است. اما ما نباید فریب حربه‌ای دیگران را بخوریم و تصور نماییم که وقتی به جای «قبول دارم» می‌گوییم «بچشم» و یا به جای «مرسى» فرنگی می‌گوییم «دست شما را می‌بوسم» مرتکب معصیت کبیره شده‌ایم.